

ЧЕТВОРКАТА

Седя пред телевизора на брат ми и гледам музикален клип.

Почти никога не гледам телевизия, а ето че сега гледам музикален клип.

Клипът е супер.

Певицата е някоя си Аланис.

Тя кара кола и пее. Действието се развива в Америка. В колата са и три нейни приятелки. Тръгнали са да се повозят.

Аланис е с кафяво яке и тъмночервено кепе, съседката ѝ на предната седалка е облечена с тъмночервен пуловер, а момичетата на задната седалка са облечени – едната със зелен, а другата с жълт пуловер.

Песента е супер. Изглежда, че в нея се пее за това, че от нас, като цяло, почти не зависи какво ще ни се случи.

Целият куплет се пее тихо, а припевът – силно и дрезгаво. Поклащам се напред-назад на стола в такт с музиката. Ето че отново звучи припевът.

И изведнъж забелязвам, че цялата четворка се състои от едно и също момиче. И четирите са все същата Аланис. През цялото време в кадър е само една. Тя само сменя пуловера, а на практика е една и съща. Тръгнала е да пътува сама със себе си. И когато гледа, докато пее, в огледалото за обратно виждане, тя среща собствения си поглед. Това е много завладяващо.

Ако се съди по всичко, тя се чувства прекрасно.

Най-очарователната е онази Аланис, която седи на предната пътническа седалка.

Бих искал да си намеря такава момиче.

То е толкова безгрижно. Просто му е весело. И приема всичко така, както е.

Гледам го и си мисля едновременно за няколко неща.

Първото е, че би било добре да отида в Америка и да се повозя на кола. Отстрани е толкова яко: просто караш.

Второто е, че мечтая да срещна точно такава момиче, като Аланис, и да живея с него в обща къща. Да сме двамата – аз и то. Да се разхождаме заедно по плажа по време на отлив, да преобръщаме камъни и след това, когато му дойде времето, да имаме деца.

Третото е, че съм бакалавър и сам не зная какво ще излезе от мене.

Това ми е целият проблем.

Най-много ми се иска да стана такъв човек, който би успял да направи света малко по-добър. Това би било най-добре. Не зная обаче дали мога да го направя. Не зная какво трябва да се направи, за да стане светът по-добър. Не съм сигурен, че за това е достатъчно просто да се усмихваш на всеки срещнат.

На второ място за мен е бъдеще, при което не бих променил нищо и светът не би станал нито по-добър, нито по-лош заради мене. Може би това няма да ме удовлетвори напълно, но ми се струва, че към тази категория спадат мнозина. А аз не искам да съм единствен.

Най-лошата алтернатива е да стана такъв човек, заради когото светът да стане по-лош от сега. Ще се постарая да избягна това. И съм готов да заплащам почти всяка цена. Страхувам се обаче, че не е толкова просто. Може да се случи да попадна в компанията на лоши и безсъвестни хора. На всекиго може да

се случи. И да не мога да се измъкна оттам. И светът ще стане малко по-лош от сега, и аз ще започна да отклонявам погледа си от срещнатите минувачи. Това може да стане лесно.

Четвъртата ми мисъл е за това, че Аланис сигурно си има любим и почти съм сигурен, че този младеж е такъв, какъвто трябва да е.

ЛЮБИМИТЕ

Защо си нямам любима?

Не мога да посоча никаква причина.

Дори и онези, които са по-малко привлекателни от мене, си имат любими.

Дори и глупаците имат любими.

Ако се съди по всичко, то трябваше отдавна да имам любима.

Много неща на този свят са устроени несправедливо и идиотски.

Би трябвало това да е една от причините, поради които имам проблеми.

Нима идиотската музика, кретенските книги, вестниците, филмите, анимационните реклами, в които оживяват хранителни продукти, се обясняват с това, че зад всички тези неща стоят глупаци?

Нима всичко е наистина толкова просто?

Понякога ми се струва, че е така.

Много естествено е да се предположи такъв модел.

Съблазнително е да се повярва в това.

Или пък проблемът е съвсем иначе и всичките тези хора въобще не са глупаци, но грешат отново и отново с най-добри намерения?

Това също е напълно възможно.

Разликата между глупака и неудачника е голяма.

Всички те обаче със сигурност имат любими.

Всички до един.

А аз си нямам.